

עלתה על דעתי שידפיסוהו ברבים בהמודיע כאילו אני תוקע ח"ו ראשי בדבר שנחלקו בו גדולי הדור ומעין פנים ברבותי אבל מה הי' בידי לעשות וה' הטוב יכפר בעדי.

בעיקר הדבר כך דעתי העניי' נוטה שמצוה רבה להצביע לרשימה החרדית ושיש בזה ממש הצלת הדת לפי המצב כעת, כי בענייני שמירת התורה לא שייך בטחון בלא השתדלות והחובה לעשות כל הנראה באופן טבעי טוב ומועיל לקיום הדת.

ומה שטען מעלתו שיש איסורים בדבר, הרבה נתיישבתי אם כדאי להשיב כי באמת אין רצוני כלל שחברי נטורי קרתא שיחיו לאוי"ט ישנו את דעתם, אם כי איסור אין כאן, קנאות לשמו ית' יש כאן, וגם זה נחוצ ומועיל לשמירת הדת בחוגים רבים, וכש"כ שכל מעשיהם לש"ש ובמסי"ג והמה חביבים עלי עד לאחת.

ומ"מ למע"כ בעצמו הסכמתי להשיב בפרטות אחרי שחושב אותי כמתעתע ח"ו, אבל נא שלא להראות מכתבי לאחרים כי אין שום תועלת בזה ולמה יתנני לשיחה בפי אנשים.

כתב מע' שיש איסור בהצבעה מצד מודה בע"ז, והוא דבר שאין לו שחר, הלא המציאות בעוה"ר הוא שהשלטון בידם לע"ע ומחמת מציאות זו מצביעים ושולחים שומרי תורה להתם ע"מ להציל כפי האפשרי, ואיזו הודאה יש כאן שמסכים ברשעת הרשעים ח"ו אם בדעות טמאים שלהם, וידע מע"כ שגם לצורך קנאות אסור לגלות פנים בתורה שלא כהלכה, ומה שאינו אמת אינו מצליח כלל.

גם לענ"ד אפי' מי שחושב שזהו אתחלתא דגאולה אע"פ שבאמת אינו כן כי הוא שינוי מגלות לגלות מר יותר שהאומות בדורות האחרונים עכ"פ לא התערבו בעניינים של שמירת הדת משא"כ הני חפשים ר"ל, מ"מ מי שסובר שהשינוי משלטון נכרים לשלטון חפשים ורשעים מזרע ישראל הוא אתחלתא דגאולה אינו אלא טועה אבל לא רשע ח"ו שיהא מותר לדבר עליו לה"ר ולבזותו ברבים, גם מש"כ שהרי"מ לוין שיחי' הלך ללוות אותו רשע ימ"ש, הדבר ברור שהלך כעל גבי גחלים אלא שראה